

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Agathonī Presbytero. 296.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

liorem mentē redite. Id enim licet, quantisper in vita sumus. Deus quippe nō vult mortem peccatoris, sed magis vt à via sua mala conuertatur, ac celebrē vitam viuat. Si enim faciem eius in cōfessione pręoccupauerimus, hoc est, si ante pręstitutū diem per res ipsas ei satisfecerimus, in iudicio misericordiam consequemur. Creatoris enim, vt iam dixi, sententiam quouis argumento ac demonstratione firmiorem iudicare oportet.

Agathonī Presbytero. 296.

Deus Abrahami semen cęlestibus astris ac maris arenę comparaturum se pollicitus est: illud significans, quod quidam ex ipsis elucebāt (quales scilicet fuerunt prophetę & iusti viri, Apostoli item, & qui eorum opera fidem amplexi sunt, ac probis actionibus enituerunt: ad quos Saluator dixit, Luceat lux vestra coram hominibus: & Apostolus, Inter quos lucetis tanquam luminaria in mundo) quidam autem abiecti, ac terrenarum rerū studiis addicti esse deprehenduntur, instabilēsque atque ad omnem ventum agitati: qui etiam proinde tanquam marina & infructuosa arena reputati, contemnentur, ac pro nihilo habebuntur.

Paulo. 297.

Si, tanquam in gratiam redituri, qui nuper amici erant, inter se dissident, leuius malum est: si autem tanquam in implacabili odio ac simultate permansuri, grauius. Quoquo verò animo sint, tu da operam, vt quā ocyssimē in gratiam eos reducas: ne alioqui temporis mora difficilius hoc negotium reddat.

Eidem. 298.

Qui paupertate ad negotium aliis libeter exhibendum abutitur, is non modò indignus est qui misericordiam cōsequatur, sed etiam odium promeretur. Nam pro eo

λόγοις, ἀλλ' ἀνεγγίχεται. ἔχει γὰρ ἕως ἐθάδε εὐμέν. ἔ γὰρ θέλει ὁ θεὸς ἔ θάνατον τῶ ἀμαρτανῶ, ὡς τὸ ἔπι-
τρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶ ἔ
πονηρῶς, καὶ ζῆν αὐτὸν τὴν ἀοιδίμω
ζωῆν. εἰ γὰρ παρεθρόσσοιμην τὸ παρ-
σῶπον αὐτῶ ἐν ἐξομολογήσῃ, τῆ τε-
τιν, εἰ παρῶ ἔ κωρίας ἀξί παραγμα-
των αὐτῶ ἀπολογισόμεθα, ἐν τῇ κρι-
σῃ ἐλεηθισόμεθα. ἔ γὰρ τῶ δὴμιερ-
ροδ, ὡς ἐφλω, ἀπόφασιν, πάσις ἀπο-
δείξωας ἰχυροτέραν χεὶ νομίζω.

Agathonī presbytero. σιζ.

Οὐρανίους ἀστροὺς ἢ ἰάμμω θαλα-
πῆια παρειχάσειν τὸ τῶ Αβραάμ
ἐπιηφέλατο ἀπέριμα ὁ θεὸς, μὴ ὄν
ὅτι πνὲς μὲν ἐξ αὐτῶ ἀγαλάμου-
σιν, οἷοι ἦσαν οἱ παρῶφῆται καὶ οἱ δι-
χμοί, ἀπόστολοί τε καὶ οἱ ἐξ αὐτῶ
πτεύσαντες, καὶ ἔργοις ἀγαθῶν
τε. οἷς ὁ σωτὴρ μὲν ἐῖη. Δαυδάτω
τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶ ἀνθρώ-
πων. ὁ δὲ ἀπόστολος, ἐν οἷς φαίμεθα
ὡς φωτῆρες ἐν κόσμῳ. πνὲς δὲ χαμῶ-
πετῶς καὶ χαμῶζηλοὶ ἀλόσοιται,
ἀλέβοι τε καὶ ἀπό παντὸς ἀνίμε
ἀπεφερόμενοι, οἱ πνὲς καὶ ἐξευτελι-
σθῶσονται, ὡς ἰάμμω θαλαπῆια τε
καὶ ἀκαρπὸς λογιζέντες.

Παύλω. σιζ.

Εἰ μὲν ὡς διαλλαγησόμενοι οἱ ἀρῶ
φίλοι ἀγαθῶσονται, ἢ ἢ ὄν ἔστι χαμῶι,
εἰ δὲ ὡς ἀσπονδοὶ ἀγαθῶσονται, μὴ
ζῶν. πλὴν ὅπως ἂν ἀγαθῶσονται, ἀβ-
δασον εἰς ἀρῶν θάπτον αὐτῶσυναλ-
λάξαι, μὴ ποτε καὶ χεῖνος δυχερέτ-
ρον τῶτο χετασκευάσῃ.

Τῶ αὐτῶ. σιζ.

Ὅ τῇ πενία εἰς φιλοπραγμοσύνην
καταχρόμενος, ἢ μόνον ἐλεῖς τυχεῖν
ὅσοι ἂν εἴη διχμος, ἀλλὰ καὶ μισοὺς
ἀξίους ἔστι δέον γὰρ ταῖς ἡσυχίας ἀρῶ
παρῶν.